

Fra: Henrik

Sendt: Sunday, March 8, 2026 5:14:44 PM

Til:

Emne: [EKSTERN] Fritidsfaciliteter, sportshaller mv.

Kære Christopher og Line – Kære Borgmestre!

København er en by i vækst, men vi er fortsat ikke særligt godt dækket ind, når det gælder idrætsfaciliteter, sportshaller, svømmehaller og andre fritidsaktiviteter. Det betyder i praksis, at mange børn og unge, men også voksne og ældre, har svært ved at finde plads til sport og motion i hverdagen.

De fleste er efterhånden klar over, at København i mange år har været underforsynet med faciliteter til idræt og fritidsliv. Kapaciteten følger ganske enkelt ikke med befolkningsudviklingen og de behov, som borgerne har.

Sammenligning mellem de fire største byer

Svømmehaller

København ligger meget lavt i forhold til befolkningen.

By	Borgere pr. svømmehal
-----------	------------------------------

København	ca. 55.000 borgere pr. svømmehal
-----------	---

Aarhus	ca. 30.000–35.000
--------	--------------------------

Odense	ca. 20.000–25.000
--------	--------------------------

Aalborg	ca. 20.000–25.000
---------	--------------------------

København har altså **over dobbelt så mange borgere pr. svømmehal** som flere andre storbyer.

Idrætshaller

Ser man på klassiske idrætshaller, er forskellen også tydelig.

By	Borgere pr. idrætshal
-----------	------------------------------

København	ca. 22.000–25.000
-----------	--------------------------

Aarhus	ca. 10.000–12.000
--------	--------------------------

By	Borgere pr. idrætshal
----	-----------------------

Odense	ca. 8.000–10.000
--------	-------------------------

Aalborg	ca. 7.000–9.000
---------	------------------------

Den geografiske fordeling af idrætsfaciliteter i København betyder i praksis, at mange af de større anlæg ligger i byens yderområder, mens de tætte brokvarterer og Indre By har et langt mere begrænset udbud. Historisk blev de store idrætsanlæg etableret dér, hvor der var fysisk plads til dem, og derfor finder man i dag en tydelig koncentration i områder som Nordvest og Bispebjerg med Bellahøj Hallerne, Bellahøj Svømmestadion, Grøndal Multicenter og Emdrupparkens Idrætsanlæg. Tilsvarende ligger flere store anlæg i Valby og det sydvestlige København, blandt andet Valby Idrætspark, Bavneshøj Idrætsanlæg og Valby Vandkulturhus. På Amager findes blandt andet Sundby Idrætspark, Sundbyøsterhallerne, Prismen og en række kunstgræsbaner, mens Brønshøj, Tingbjerg og Husum rummer anlæg som Tingbjerg Idrætspark og Husum Idrætspark. Fælles for mange af disse steder er, at der er tale om større komplekser, hvor flere faciliteter er samlet på samme lokalitet.

I modsætning hertil har de mest tætbefolkede bydele et langt mere begrænset udbud. I Indre By, på Vesterbro, Nørrebro og til dels Østerbro findes kun enkelte faciliteter som Nørrebrohallen, Østerbro Stadion og Øbro-hallen, Korsgadehallen og Vesterbro Svømmehal. Der er meget få større idrætsanlæg i disse områder, hvilket i høj grad hænger sammen med, at kvartererne er tæt bebyggede, og at det både er fysisk og økonomisk vanskeligt at etablere nye store anlæg.

Det samme mønster ses, når man ser på svømmehaller. København har kun omkring ni offentlige svømmeanlæg, herunder Bellahøj Svømmestadion, Frankrigsgade Svømmehal, Hillerødgade Bad, Emdrup Bad, Sundby Bad, Tingbjerg Svømmehal, Valby Vandkulturhus, Vesterbro Svømmehal og Øbro-hallen. De ligger spredt i byen, og flere centrale bydele har derfor ingen svømmehal i nærområdet.

Konsekvensen er en tydelig geografisk skævhed i adgangen til idrætsfaciliteter. I nogle bydele er der relativ kort afstand til flere anlæg og idrætsparker med mange baner og haller samlet ét sted. I andre bydele er udbuddet meget begrænset, og borgere må derfor rejse længere for at dyrke sport eller deltage i fritidsaktiviteter. Det skaber samtidig et stort pres på de få faciliteter, der findes i de centrale bydele.

Denne struktur skaber også en række logistiske udfordringer i hverdagen. Mange børn, unge og familier fra de tætte brokvarterer er nødt til at bevæge sig på tværs af byen for at nå frem til deres træning eller fritidsaktiviteter. Med offentlig transport kan det ofte betyde skift mellem bus, metro eller S-tog samt længere gangafstande fra station til idrætsanlæg. Rejsetiden kan derfor hurtigt blive betydelig, især om aftenen hvor mange træninger ligger, og hvor frekvensen

på nogle buslinjer er lavere. For børnefamilier kan det betyde lange transporttider flere gange om ugen, hvilket i praksis begrænser deltagelsen i fritidsaktiviteter.

Biltransport giver ofte en mere direkte adgang til anlæggene i yderområderne, men her opstår andre udfordringer. Mange idrætsanlæg har begrænset parkeringskapacitet, og for borgere fra Indre By og brokvartererne er det i forvejen blevet vanskeligere at bruge bil på grund af parkeringsrestriktioner og reduceret fremkommelighed. Samtidig kan transporttiden i myldretiden være betydelig. Resultatet er, at adgangen til fritidsfaciliteter i praksis afhænger af både transportmuligheder og tidsforbrug, hvilket for mange familier gør deltagelse i sport og fritidsaktiviteter mere besværlig end nødvendigt.

Den grundlæggende udfordring er derfor ikke kun antallet af faciliteter, men også deres placering i forhold til befolkningen. Mange af de eksisterende anlæg blev etableret i 1960'erne til 1980'erne i byens yderområder, hvor der dengang var plads til store idrætsanlæg. Siden da er København vokset markant, især i de tætte centrale bydele, uden at der i samme tempo er blevet etableret nye faciliteter. Resultatet er, at efterspørgslen i dag ofte er størst netop dér, hvor udbuddet er mindst.

Derfor vil jeg gerne spørge jer, hvilke konkrete tanker og planer I har for at bringe København mere up to date på dette område.

Hvordan vil I sikre, at byen får flere og bedre faciliteter til sport og fritidsaktiviteter?

Hvilke projekter arbejder I aktuelt med?

Og hvilke fysiske placeringer eller områder i byen ser I som oplagte til nye idræts- og fritidsfaciliteter?

Det vil være interessant at få indblik i jeres planer, så vi kan se, hvordan I vil løse de udfordringer og behov, som de københavnske borgere oplever i dag.

På forhånd tak for jeres svar.

Fra: Borgmesteren Kultur

Sendt: 13. april 2026 10:28

Til: Henrik

Emne: VS: [EKSTERN] Fritidsfaciliteter, sportshaller mv.

Kære Henrik

Tak for din henvendelse den 8. marts 2026 om fritids- og idrætsfaciliteter i København. Du spørger til, hvilke konkrete tanker og planer vi har for at bringe byen up to date på dette område.

Det er helt korrekt, at facilitetsdækningen pr. indbygger er lavere i Københavns Kommune end i resten af landet. Der er sjældent langt til faciliteter, og vi har en meget bred vifte af også mere specialiserede faciliteter, men vi er mange, der skal deles om pladsen i byen. Det er ikke kun en udfordring for København, men gælder også andre storbyer.

Vi arbejder med udfordringen på mange planer. Én af de største indsatser er den såkaldte idrætsmilliard, hvor Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune har fået mulighed for at bruge i alt en milliard af kommunernes egne penge til investeringer i idrætsfaciliteter (850 mio. kr. i Københavns Kommune). Du kan finde en oversigt over de konkrete beslutninger i forlængelse af Idrætsmilliarden her: <https://www.kk.dk/brug-byen/foreninger-og-fritidsliv/idraetsmilliarden>. Som det fremgår af oversigten, er der sat meget nyt idrætsbyggeri i gang, herunder idrætshaller, badefaciliteter, fodboldbaner mv.

Vi arbejder også med at udnytte eksisterende faciliteter bedre gennem systematisk renovering og modernisering af bl.a. en række idrætsparker, hvor vi tilsvarende har fået lavet en styringsplan, vi arbejder efter.

Mange af disse faciliteter ligger i områder, hvor der er en høj grad af tilgængelighed, som man ikke har andre steder i landet gennem cykelinfrastruktur, hyppig offentlig transport og højklassificeret kollektiv trafik. Derudover arbejdes der også specifikt med universelt design, der skal gøre flere faciliteter mere tilgængelige for alle.

Det handler dog ikke kun om faciliteter. Vi har også målrettede aktiviteter for særlige målgrupper som f.eks. fritidspas til børn og unge. Vi måler også aktivitet på, hvor aktive københavnere er, og hvad de synes om byens tilbud, for at kunne levere mere af det, der efterspørges.

Københavns Kommune kommer nok aldrig helt på niveau med den gennemsnitlige facilitetsdækning pr. indbygger i landet. Grundvilkårene er simpelthen for forskellige. Men vi arbejder hele tiden på at få flere af dem og bruge dem, vi har, endnu bedre – så København fortsat er en skøn by at bo i.

Alt godt,

Christopher Røhl

Kultur,- fritids- og borgerserviceborgmester

KØBENHAVNS KOMMUNE

Kultur,- Fritids- og Borgerserviceforvaltningen

Fra: Henrik

Sendt: 14. april 2026 10:42

Til: Borgmesteren Kultur

Emne: [EKSTERN] Fritidsfaciliteter, sportshaller mv.

Kære Christopher,

Tak for dit svar og for redegørelsen for de igangværende initiativer.

Jeg anerkender, at der investeres i idrætsfaciliteter, og at der arbejdes med både nybyggeri og optimering. Men jeg må samtidig konstatere, at nogle helt centrale forhold fortsat ikke bliver adresseret – særligt når det gælder reel adgang, deltagelse og hverdagslogistik.

Ser man på deltagelsen i foreningsidræt, tegner der sig et tydeligt billede. Før idrætsmilliarden var kun omkring 45 % af københavnske børn og unge (0–18 år) aktive i foreningsidræt, mens landsgennemsnittet lå omkring 74 %. Jeg er bekendt med, at opgørelsesmetoden er ændret i 2022/2023, og at niveauet nu ser ud til at ligge omkring 50 % i København. Men selv med den justering er der fortsat et markant gab op til resten af landet. Det samme mønster gør sig gældende for voksne og ældre.

Det rejser et helt grundlæggende spørgsmål om, hvorfor København fortsat halter så væsentligt efter – og hvad der konkret ændrer sig i praksis for borgerne.

Samtidig er der en tydelig geografisk skævhed, hvor langt de fleste større idrætsfaciliteter ligger i yderområderne, mens Indre By og brokvartererne er underforsynede. Det betyder, at mange borgere i praksis er nødt til at bevæge sig på tværs af byen for at få adgang til sport og fritidsaktiviteter.

Her bliver transport og logistik afgørende – og det er netop denne dimension, jeg fortsat savner svar på.

I henviser til god tilgængelighed via cykel og offentlig transport. Men i praksis taler vi ofte om 30–55 minutters transport med skift undervejs for at nå frem til eksempelvis Valby Idrætspark. For børnefamilier er virkeligheden, at børn ikke kan transportere sig selv, at der samkøres til aktiviteter som fodbold, tennis og svømning, og at træning ligger i faste tidsvinduer, hvor fleksibilitet er afgørende. Bedsteforældre og seniorer spiller samtidig en stor rolle i at få hverdagen til at hænge sammen, og for dem er offentlig transport sjældent et reelt alternativ.

Jeg er fuldt ud klar over, at vi ikke deler samme syn på parkerings- og trafikpolitikken i København. Det er fair. Men jeg håber samtidig, at du vil anerkende, at der findes andre perspektiver end dem, du repræsenterer – og at disse også bør indgå i overvejelserne.

Der er omkring 300.000 borgere i København, som bruger og har adgang til bil. Det er tæt på halvdelen af byens borgere. Når man gør det vanskeligere at anvende bil, samtidig med at faciliteterne i høj grad er placeret i yderområderne, påvirker det direkte en meget stor del af skatteborgerne.

Derudover kunne det være relevant at få et mere konkret indblik i, hvordan hverdagslogistikken faktisk håndteres – også blandt jer, der træffer beslutningerne.

Hvordan får I selv og jeres familier det til at fungere, når børn skal til sport og fritidsaktiviteter på tværs af byen? Hvordan håndteres transporten i praksis – særligt når der er tale om faste træningstider, samkørsel med flere børn og behov for fleksibilitet?

Det er ikke et retorisk spørgsmål, men et forsøg på at forstå, hvordan de løsninger, der planlægges politisk, fungerer i virkeligheden – også for jer selv. For mange københavnske familier hænger det i dag kun sammen, fordi man bruger bil – ofte i kombination med bedsteforældre og netværk.

Derfor vil jeg gerne stille følgende spørgsmål:

Hvordan vil I konkret sikre, at deltagelsen i idræt i København nærmer sig resten af landet – ikke kun gennem anlægsinvesteringer, men gennem reel adgang i hverdagen?

Hvordan forklarer I forskellen mellem København og resten af landet, også efter ændringer i opgørelsesmetoden?

Og hvordan indgår transport, fremkommelighed og parkeringsmuligheder konkret i jeres planlægning af både nye og eksisterende idrætsfaciliteter?

Jeg vil gerne have indblik i de målinger du nævner i din mail: *”Vi måler også aktivitet på, hvor aktive københavnere er, og hvad de synes om byens tilbud, for at kunne levere mere af det, der efterspørges.”*

Jeg vil samtidig foreslå, at der gennemføres konkrete undersøgelser blandt københavnske familier og idrætsforeninger, så beslutninger i højere grad baseres på borgernes faktiske oplevelser og behov.

Jeg stiller mig gerne til rådighed for en nærmere drøftelse og mødes også gerne med dig om dette- ligesom jeg mener at Lokaludvalgene bør se på denne sag – hvor det groteske er at vi slet ikke aktiverer børn og unge men lad dem sygne hen foran skærmene og ikke får eller har de muligheder som andre kommuner tilbyder.

Glæder mig til dine svar og løsningsforslag.